

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI

SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 14121/3/2021

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 16 Noiembrie 2021

Completul constituit din:

PREȘEDINTE Robert Cristian Dima

Grefier Nicoleta Jipa

Pe rol judecarea cauzei de Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanții TACLIT SABIN-ALEXANDRU și NICU GEORGE EMANUEL și pe pârâții PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, NICUSOR DANIEL DAN și PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, având ca obiect pretenții.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns reclamanții, personal, și pentru pârâtul Municipiul București, Primăria Municipiului București și Primarul General al Municipiului București – avocat.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează reclamanții au depus la dosar note de ședință, după care,

Instanța procedează la legitimarea reclamanților, datele de identificare fiind consemnate de către grefier în caietul de ședință.

Pârâtul Primarul Municipiului București depune la dosar întâmpinare și înmânează un exemplar și reclamanților.

Instanța acordă cuvântul pe competența Tribunalului București.

Reclamanții arată că instanța este competentă general, material și teritorial să judece cauza. Estimează durata judecării procesului la o lună.

Pârâții prin avocat arată că instanța este competentă să soluționeze cauza. Estimează durata judecării procesului la o lună.

În temeiul art.131 C.proc.civ. raportat la art.10 din Legea 554/2004 instanța constată că este competentă general, material în raport de rangul autorității și teritorial în raport de domiciliul reclamantului situat în București. În baza art.238 C.proc.civ., estimează durata cercetării procesului la o săptămână.

Instanța acordă cuvântul pentru propunerea de probe.

Reclamanții solicită proba cu înscrisurile depuse la dosar. Înțelege să renunțe la administrarea probei cu interogatoriu, având în vedere apărările formulate de către pârâți.

Pârâții prin avocat solicită proba cu înscrisurile depuse la dosar.

În baza art.258 raportat la 255 C.proc.civ., instanța încuviințează părților proba cu înscrisuri.

În baza art.244 C.proc.civ. declară încheiată cercetarea procesului și acordă cuvântul asupra excepțiilor invocate și asupra fondul cauzei.

Pârâții prin avocat solicită admiterea excepției lipsei capacității procesuale de folosință a Primăriei Municipiului București, întrucât Primăria nu are personalitate juridică, fiind o simplă structură funcțională, neputând sta în judecată. În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a Municipiului București, raportat la obiectul dedus judecării, apreciază că nu se justifică chemarea în judecată a acestui pârât.

Reclamanții arată că au precizat cererea de chemare în judecată în sensul că înțeleg să se judece doar cu UAT București, Primarul General Nicușor Dan, fără a mai chema în judecată și Primăria Municipiului București. Referitor la excepția lipsei calității procesuale pasive, solicită respingerea acesteia întrucât, așa cum au arătat pârâții prin întâmpinare și prin notele scrise, conform dispozițiilor art. 96 din Codul administrativ coroborat cu art. 105, 109 din Codul administrativ rezultă că unitatea administrativ teritorială este titularul drepturilor

patrimoniale și nepatrimoniale în ceea ce privește funcționarea aparatelor din subordine. Mai mult, conform art. 109 Cod administrativ reiese explicit că Primarul stă în judecată în calitate de reprezentant legal al unității administrativ teritoriale pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale acesteia și nu în nume personal. Pe cale de consecință, solicită respingerea excepției.

Pe fond, solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată, să fie obligată Unitatea Administrativ Teritorială prin Primarul General să introducă pe ordinea de zi a Consiliului General proiectul de plan urbanistic zonal formulat și promovat de către reclamânți.

În fapt, în 2016 aceștia au achiziționat două terenuri de 391 mp și 390 mp pentru a edifica două locuințe pentru uz personal. A solicitat certificate de urbanism de la Primăria Sectorului 1. Potrivit răspunsului primit fășia pe care se afla terenul cumpărat nu ar avea un plan urbanistic zonal iar zona este încadrată urbanistic conform planului urbanistic general într-o subdiviziune L1C, locuințe individuale și colective medii cu înălțime maximă de 2 etaje. Li s-a propus pentru a accelera procesul de construire și autorizare să demareze aceștia procedura de întocmire a unui plan urbanistic zonal. Au contact o societate de arhitectură specializată în urbanism, au obținut toate avizele și solicitările necesare cu mențiunea că nu au solicitat nicio derogare de la indicatorii urbanistici.

În anul 2020 au ajuns la momentul în care proiectul de plan urbanistic zonal a fost postat pe site-ul Primăriei pentru dezbatere publică. Au trecut cele 30 zile de dezbatere publică, urmând să intre pe ordinea de zi a Consiliului General, însă acest lucru nu s-a realizat nici până la acest moment. Reiterează dispozițiile art. 56 alin. 6 din legea nr. 350/2001 conform cărora toate documentațiile de amenajare a teritoriului sau de urbanism care au avizele și acordurile prevăzute de lege se promovează de către primar în vederea aprobării prin hotărârea CGMB pe baza referatului de specialitate întocmit de către arhitectul șef într-un termen de 30 zile de la data înregistrării documentației. Având în vedere toate aceste aspecte, solicită admiterea acțiunii și obligarea UAT București prin Primarul General să introducă pe ordinea de zi proiectul de plan urbanistic zonal pe care l-a promovat și care îndeplinește întocmai condițiile impuse. Pe capătul 2 de cerere cu privire la daunele solicitate, face referire la art. 573, 575 Cod administrativ. Arată că au un drept legitim, au îndeplinit toate formalitățile legale, refuzul tacit fiind total nejustificat și nelegal. Solicită obligarea în solidar a Primarului General Nicușor Dan la plata despăgubirilor. Referitor la cuantumul daunelor solicitate, arată că daunele sunt în primul rând de ordin moral, întrucât solicitările acestora nu primesc nici un răspuns și li se îngrădește dreptul de proprietate. Solicită obligarea pârâților și la plata cheltuielilor de judecată constând în taxă judiciară de timbru.

Pârâții prin avocat solicită respingerea cererii ca neîntemeiată. În ceea ce privește primul capăt de cerere, face referire la art. 56 alin. 6 din Legea nr. 350. Primul alineat la care a făcut referire reclamantul se referă la promovarea de către Primar a proiectului ceea ce s-a realizat prin publicarea spre dezbatere publică pe site-ul Primăriei Municipiului București. Alin. 7 al aceluiași articol se referă la procedura care trebuie parcursă în vederea aprobării de către CGMB a planului urbanistic zonal care este una complexă și presupune inclusiv elaborarea de către arhitectul șef a raportului de specialitate. Învederează instanței că nu se poate sări de la epuizarea termenului de dezbatere publică la punerea pe ordinea de zi a CGMB a proiectului de plan urbanistic zonal fără parcurgerea și a acestor proceduri prealabile omise și neavute în vedere de către reclamânți atunci când au promovat cererea de chemare în judecată. Arată că planul urbanistic zonal este un act normativ care presupune un proces de legiferare asupra căruia instanța de judecată nu poate interveni fără a încălca principiul separației puterilor în stat. Se află în ipoteza în care nu s-a refuzat reclamânților punerea pe ordinea de zi a CGMB, fiind o chestiune de oportunitate care este analizată de autoritate la momentul la care va fi parcursă întreaga procedură.

În opinia acestora, cererea de chemare în judecată nu se circumscrie dispozițiilor legii contenciosului administrativ în sensul în care se solicită să fie obligat primarul să pună pe ordinea de zi aprobarea planului urbanistic zonal propus de către reclamânți.

În ceea ce privește daunele solicitate, arată că nici daunele materiale și nici daunele morale nu au fost dovedite în sensul legii, prejudiciul invocat neavând caracter cert și nu se

învocă nici un criteriu de evaluare a acestuia. Mai arată că nu se indică nici perioada pentru care se invocă lipsa de folosință și nici nu s-a depus dovezi la dosar în acest sens. Cheltuielile care țin de elaborarea PUZ-ului sunt cheltuieli care aparțin reclamantilor în oricare dintre ipoteze, neexistând obligația autorității de a aproba PUZZ-ul pe care un petent îl solicită în ipoteza în care acesta nu este conform dispozițiilor legale incidente. Cât privește daunele morale, arată că prejudiciul moral nu este dovedit, reclamantii invocând doar o disfuncționalitate pe care au resimțit-o în ceea ce privește comunicarea cu primăria fără să înțeleagă procesul de legiferare a unui PUZZ, la momentul la care au achiziționat terenul au știut care este regimul urbanistic al acestuia astfel încât nu-și pot invoca propria culpă în necunoașterea procedurilor pe care trebuiau să le parcurgă. Își rezervă dreptul de a solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

În baza art.394 C.proc.civ. declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 23.11.2021.

Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică azi, 16.11.2021.

Președinte,
Robert Cristian Dima

Grefier,
Nicoleta Jipa

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 7307/2021
Ședința publică de la 23 Noiembrie 2021
Completul constituit din:
PREȘEDINTE Robert Cristian Dima
Grefier Nicoleta Jipa

Pe rol judecarea cauzei de Contencios administrativ și fiscal privind pe **reclamanții TACLIT SABIN-ALEXANDRU și NICU GEORGE EMANUEL** și pe **pârâții PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, NICUSOR DANIEL DAN și PRIMARUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, având ca obiect pretenții.

Tribunalul a reținut cauza spre soluționare în ședința publică din data de 16.11.2021, astfel cum s-a consemnat în încheierea de la acel termen, care face parte integrantă din prezenta.

Având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea pentru data de 23.11.2021, când :

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 13.05.2021 sub nr.14121/3/2021 reclamanții Taclit Sabin-Alexandru și Nicu George-Emanuel au solicitat, în contradictoriu cu Primaria Municipiului Bucuresti ca instanța să oblige parata sa introduca de indata pe ordinea de zi a urmatoarei sedinte a Consiliului General a Municipiului Bucuresti, proiectul de plan urbanistic zonal întocmit de reclamanti, să oblige pârâta la plata de despăgubiri materiale și morale în cuantum de 50.000 euro, reprezentand daunele materiale si morale suferite de reclamanți ca urmare a imposibilitatii utilizarii terenurilor pe care le detin, plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea în fapt a cererii reclamanții au arătat că începând cu anul 2016, detin in proprietate 2 terenuri in suprafata de 390 mp fiecare (respectiv Taclit Sabin detine lotul cu nr. cadastral 272827 situat in str. Drumul Padurea Pustnicul nr. 67 J si Nicu George detine lotul cu nr. cadastral 272828 situat in str. Drumul Padurea Pustnicul nr. 67 J) si in coproprietate un drum de servitute in suprafata de 223 mp (cu nr. cadastral IE: 215496 in suprafata de 223 mp, situat in str. Drumul Padurea Pustnicul nr. 67 J).

Motivul pentru care au achizitionat cele 2 loturi de teren si drumul de servitute prin intermediul caruia se realizeaza accesul la loturi, a fost acela de a construi cate o locuinta pentru utilizare proprie.

Au menționat reclamanții că în anul 2018, au solicitat Primariei Sectorului 1 Bucuresti, doua certificate de urbanism pentru obtinerea autorizatiei de construire a doua locuinte personale (P+1 etaj) pe terenurile pe care le detin in proprietate.

Prin certificatele de urbanism nr. 217/CVDV/P/44675/13.11.2018 si 216/CVDV/P/44675/13.11.2018 Primaria Sectorului 1 Bucuresti, i-a informat ca, intrucat doar parcelele pe care le detinem sunt incadrate in subzona L1C, conform RLU-PUG MB(expirat) , realizarea locuintelor este conditionata de existenta unui plan urbanistic (PUZ) aprobat.

Intrucat in zona respectiva Primaria Municipiului Bucuresti nu avea in derulare aprobarea unui PUZ, au inteles sa parcurgem singuri etapele obtinerii unui PUZ, pentru construirea celor 2 case.

Reclamanții au menționat că după parcurgerea tuturor etapelor necesare, proceduri extrem de anevoioase și costisitoare, ce au durat peste 3 ani, au reușit într-un final să obțină publicarea proiectului de PUZ pe site-ul PMB pentru dezbatere publică.

Ulterior, în anul 2020, a expirat și termenul de dezbatere publică și au solicitat introducerea pe ordinea de zi a proiectului pentru a obține aprobarea Consiliului General și a putea în sfârșit să își construiască două locuințe, într-o zonă unde sunt deja construite multe alte case și chiar blocuri, însă fără ca solicitarea acestora să fie luată în considerare, sau macar să primească vreun răspuns din partea PMB.

Au urmat alte solicitări, email-uri, telefoane și cereri de audiență, (atașate prezentei) însă nici acestea nu au avut rezultatul scontat, reprezentanții PMB susținând că demersurile lor au fost comunicate Primarului General, însă acesta nu are disponibilitatea necesară pentru a le da curs.

Reclamanții au menționat că, din documentația atașată prezentei, aceștia au obținut toate avizele și rapoartele arhitectului șef și ale comisiilor de specialitate din cadrul Primăriei, necesare aprobării PUZ-ului, fiind parcursă inclusiv perioada de dezbatere publică fără vreo obiecțiuni din partea vreunei persoane.

De asemenea, conform dispozițiilor art. 136 alin. 10 Cod Administrativ, rapoartele și avizele necesare aprobării proiectelor de hotărâri ce trebuie introduse pe ordinea de zi a Consiliului General, trebuie întocmite în cel mult 30 zile pentru ședințele ordinare și în cel mult 3 zile pentru ședințele extraordinare.

În speta dedusă judecătii, au învederat reclamanții că deși aceștia au finalizat procedura de avizare și aprobare a PUZ-ului încă din luna Octombrie 2020 (data la care PUZ-ul a fost publicat spre dezbatere publică), nici până în prezent acesta nu a fost introdus pe ordinea de zi a Consiliului General spre a fi votat de consilierii capitalei.

Referitor la daunele de 50000 euro solicitate de subsemnatii, menționăm că acestea sunt compuse din:

Cuantumul cheltuielilor ocazionate de subsemnatii cu achiziția serviciilor de proiectare a PUZ-ului de la societatea de arhitectură EZEN Studio SRL și a serviciilor de elaborare studii și obținere avize, la care se adaugă impozitele achitate de subsemnatii pentru deținerea unor terenuri pe care nu putem utiliza (aprox 6000 euro);

Contravaloarea lipsei de folosință a terenurilor deținute de subsemnatii cauzată de refuzul Primăriei de a supune aprobării Consiliului General proiectul de PUZ înaintat de subsemnatii, astfel fiind puși în situația de a nu putea construi pe terenul al cărui proprietari suntem (34000 euro);

Prejudiciul moral, constând în umilintele și stresul la care am fost supuși prin atitudinea Primăriei Municipiului București, care nu a răspuns solicitărilor subsemnatilor și care după ce ne-a solicitat să obținem mai multe avize și aprobări, a refuzat nejustificat să supună aprobării proiectul de PUZ (10000 euro);

În drept, reclamanții au invocat Legea 554/2004, Codul administrativ și Codul civil.

În dovedirea cererii au solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

Cererea a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 350 lei conform art.16 din OUG 80/2016 (fila 166).

La data de 15.06.2021 reclamanții au formulat cerere adițională prin care au modificat cadrul procesual în sensul introducerii în cauză a Municipiului București.

La data de 15.07.2021 Primăria Municipiului București a depus întâmpinare prin care a invocat excepția lipsei capacității procesuale de folosință, excepția lipsei calității procesuale pasive, excepția netimbrării capătului 2 de cerere iar pe fond respingerea cererii ca neîntemeiată.

La data de 07.09.2021 pârâțul Municipiul București a depus întâmpinare prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive iar pe fond a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată pentru aceleași considerente arătate și de Primăria Municipiului București.

La termenul din data de 19.10.2021 instanța a dispus introducerea în cauză în temeiul art.16 ind.1 din Legea 554/2004 a Primarului Municipiului București iar reclamantul a precizat că pretențiile sale vizează aplicare prevederilor art.56 din Legea 350/2001 iar temeiul juridic al despăgubirilor este răspunderea administrativ patrimonială.

Analizând actele și lucrările dosarului, Tribunalul reține următoarele:

În fapt:

Prin certificatele de urbanism nr. 217/CVDV/P/44675/13.11.2018 și 216/CVDV/P/44675/13.11.2018 Primaria Sectorului 1 București a informat reclamantul ca, întrucât parcelele pe care le detin sunt încadrate în subzona L1C, conform RLU-PUG MB(expirat), realizarea locuințelor este condiționată de existența unui plan urbanistic (PUZ) aprobat.

În cauză nu este contestat faptul că reclamantul a obținut toate avizele necesare, acestea sunt depuse la dosarul cauzei, inclusiv anunțul nr.5379.7/1/12.10.2020 care conține publicarea pentru dezbatere publică a proiectului de hotărâre pentru aprobarea PUZ-ului.

În drept:

În temeiul art. 248 alin. 1 C.proc.civ., instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei, urmând ca instanța să analizeze excepția lipsei capacității procesuale de folosință a părții Primăriei Municipiului București și excepția lipsei calității procesuale pasive a Municipiului București.

Atât sub aspect procesual dar și substanțial calitatea de parte în contenciosul administrativ subiectiv cum este cazul prezentei, o are persoana vătămată și autoritatea publică.

În interpretarea noțiunii de autoritate publică și implicit a calității procesuale pasive, în jurisprudența Înaltei Curți s-a stabilit că ceea ce determină cadrul procesual este capacitatea administrativă iar nu personalitatea juridică.

Noțiunea de capacitate administrativă este definită prin prisma competențelor recunoscute autorității respective în emiterea actului. Capacitatea administrativă este o noțiune autonomă specifică contenciosului administrativ și care indică autoritatea publică ce poate sta în judecată în cadrul litigiului.

Ca noțiune autonomă, aceasta nu se confundă cu definiția dată de Codul administrativ conform art.5 lit.o capacitatea administrativă - ansamblul resurselor materiale, financiare, instituționale și umane de care dispune o unitate administrativ-teritorială, cadrul legal care reglementează domeniul de activitate, precum și modul în care acestea sunt valorificate în activitatea proprie potrivit competenței stabilite prin lege.

Noțiunea de capacitate administrativă este mai degrabă similară definiției date de Codul administrativ competenței, astfel potrivit art.5 lit.r competența - ansamblul atribuțiilor stabilite de lege, care conferă autorităților și instituțiilor administrației publice drepturi și obligații de a desfășura, în regim de putere publică și sub propria responsabilitate, o activitate de natură administrativă.

În raport de obiectul specific al fiecărei cauze cu care este investită instanța, aceasta va determina capacitatea procesuală a părților atrase în proces de reclamant în raport de definiția capacității administrative.

Din perspectivă strict procesual civilă, primăria avea capacitatea de a fi parte în proces conform art.56 alin.2 C.proc.civ. potrivit căruia *Cu toate acestea, pot sta în judecată asociațiile, societățile sau alte entități fără personalitate juridică, dacă sunt constituite potrivit legii.*

Instanța constată însă, că de la data intrării în vigoare a codului administrativ, 03.07.2019 teoria capacității administrative nu mai poate fi aplicată întrucât ar veni în contradicție cu o dispoziție expresă a legii, respectiv art.5 lit.hh prin care primăria a fost definită astfel: primăria comunei, a orașului, a municipiului, a subdiviziunii administrativ-teritoriale - structură funcțională fără personalitate juridică și **fără capacitate procesuală**, cu activitate permanentă, care duc la îndeplinire hotărârile autorității deliberative și dispozițiile autorității executive, soluționând problemele curente ale colectivității locale, constituită din:

primar, viceprimar, administratorul public, consilierii primarului sau persoanele încadrate la cabinetul primarului și aparatul de specialitate al primarului.

Pentru considerentele anterior expuse instanța va admite excepția lipsei capacității procesuale de folosință și va respinge cererea formulată în contradictoriu cu Primăria Municipiului București ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de capacitate procesuală de folosință.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a Municipiului București instanța reține următoarele:

Obligația determinării cadrului procesual și justificării calității procesuale revine reclamantilor. Aceștia au menționat că pârâtul Municipiul București ar avea calitate întrucât întrucât primarul stă în judecată în calitate de reprezentant legal al unității administrativ-teritoriale iar acesta va trebui să suporte eventualele cheltuieli de judecată sau despăgubiri.

Definiția autorității o regăsim în art.2 alin.1 lit.b din Legea 554/2004 autoritate publică - orice organ de stat sau al unităților administrativ-teritoriale care acționează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public; sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică;

Determinarea autorității publice este strâns legată de noțiunea de capacitate administrativă, definită prin prisma competențelor recunoscute autorității respective în emiterea actului. Capacitatea administrativă este o noțiune autonomă specifică contenciosului administrativ și care indică autoritatea publică ce poate sta în judecată în cadrul litigiului.

Ca noțiune autonomă, aceasta nu se confundă cu definiția dată de Codul administrativ conform art.5 lit.o capacitatea administrativă - ansamblul resurselor materiale, financiare, instituționale și umane de care dispune o unitate administrativ-teritorială, cadrul legal care reglementează domeniul de activitate, precum și modul în care acestea sunt valorificate în activitatea proprie potrivit competenței stabilite prin lege.

Noțiunea de capacitate administrativă este mai degrabă similară definiției date de Codul administrativ competenței.

Instanța constată astfel că în contenciosul administrativ Consiliul Local are capacitate administrativă în ceea ce privește exercitarea numeroaselor competențe recunoscute de codul administrativ și alte acte normative și va avea calitate procesuală în toate litigiile în care se contestă acte emise/adoptate în exercitarea acestor competențe.

Putem observa că în titlul III al Constituției României nu sunt enumerate, printre autoritățile publice, și Statul ori unitățile administrativ teritoriale.

Unitatea administrativ teritorială, din perspectiva contenciosului administrativ, urmează același regim ca și Statul.

Mai mult, este de necontestat că potrivit dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Decretul nr. 31/1954, Statul este persoană juridică în raporturile în care participă nemijlocit, în nume propriu, ca subiect de drept și obligații, iar conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, el participă în astfel de raporturi prin Ministerul Finanțelor, afară de cazurile în care legea stabilește anumite organe în acest scop.

Prin urmare, din coroborarea tuturor textelor arătate în cele ce preced, rezultă, astfel cum corect a reținut și instanța de fond, că Statul Român nu poate avea calitate procesuală pasivă în litigiile de contencios administrativ, atunci când nu participă nemijlocit la un raport juridic sau când nu este prevăzut expres de lege, (în sensul prevăzut de art. 19 din Cap. VI al Titlului VII din Legea nr. 247/2004) (Decizia nr. 3268/05.10.2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție Secția de contencios administrativ și fiscal).

Revenind la definiția dată autorității publice de către art.2 alin.1 lit.b din Legea 554/2004 constatăm că autoritatea publică este un organ al unității administrativ teritoriale.

Cu privire la unitățile administrativ teritoriale art.96 din Codul administrativ menționează: Unitățile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu. Unitățile administrativ-teritoriale, precum și

subdiviziunile administrativ-teritoriale sunt subiecte juridice de drept fiscal, titulare ale codului de înregistrare fiscală și ale conturilor deschise la unitățile teritoriale de trezorerie, precum și la unitățile bancare. Unitățile administrativ-teritoriale sunt titulare ale drepturilor și obligațiilor ce decurg din contractele privind administrarea bunurilor care aparțin domeniului public și privat în care acestea sunt parte, precum și din raporturile cu alte persoane fizice sau juridice, în condițiile legii.

Conform art.106 alin.1 și 3 din Codul administrativ Autoritățile administrației publice din comune, orașe și municipii sunt consiliile locale, ca autorități deliberative, și primarii, ca autorități executive. Consiliile locale și primarii funcționează ca autorități ale administrației publice locale și rezolvă treburile publice din comune, orașe și municipii, în condițiile legii.

În jurisprudența obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție (Decizia nr.12/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial nr.773/16.10.2015) s-a reținut că:

51. Sistemul de organizare și funcționare a administrației publice locale, astfel cum este stabilit legislativ, presupune exercițiul concertat, real și efectiv al competențelor partajate ce revin autorității deliberative și autorității executive în scopul satisfacerii optime și efective a nevoilor comunității locale, fiind de neconceput un conflict între cele două autorități din cadrul aceleiași unități administrativ-teritoriale.

53. Atribuțiile partajate conferite autorității deliberative și autorității executive se prezumă a fi exercitate deopotrivă în scopul satisfacerii nevoilor comunitare, în numele, în interesul și pentru unitatea administrativ-teritorială, neputând fi acceptată teza recunoașterii unui drept la acțiune în justiție al subiectului de drept (unitatea administrativ-teritorială, prin autoritatea sa executivă) împotriva lui însuși (unitatea administrativ-teritorială, prin autoritatea sa deliberativă).

Autoritățile publice sunt tocmai forma de expresie specifică, în planul dreptului administrativ a acestor entități, de altfel aceste autorități vor angaja unitatea administrativ teritorială și în cadrul unor raporturi juridice specifice unor alte ramuri de drept în care însă, vor figura ca titulare de drepturi și obligații proprii.

Reiterează instanța faptul că, specific raportului juridic litigios dedus judecării în contenciosul administrativ, poziția procesuală de pârâtă ori, după caz, de reclamantă a emitentului actului administrativ o are doar o autoritate publică.

În raport de cele expuse, instanța menționează că nu poate avea calitate procesuală, prin raportate la competențele prevăzute de lege, o persoană care nu are calitatea de autoritate publică iar efectele asupra unității administrativ teritoriale se răsfrâng asupra acesteia prin efectul legii.

În ceea ce privește problema suportării cheltuielilor de judecată și a despăgubirilor instanța arată următoarele:

Codul administrativ a introdus reglementarea explicită a răspunderii administrativ patrimoniale prin luarea în considerare a întregii doctrine care a dezvoltat-o de-a lungul anilor, astfel că, instituția răspunderii administrative nu este, în niciun caz, nouă.

Potrivit art.573 din Codul administrativ *Răspunderea administrativ-patrimonială reprezintă o formă a răspunderii administrative care constă în obligarea statului sau, după caz, a unităților administrativ-teritoriale la repararea pagubelor cauzate unei persoane fizice sau juridice prin orice eroare judiciară, pentru limitele serviciului public, printr-un act administrativ ilegal sau prin refuzul nejustificat al administrației publice de a rezolva o cerere privitoare la un drept recunoscut de lege sau la un interes legitim.*

Acest articol nu face decât să fundamenteze aspectele dezvoltate de doctrină: *Actuala Constituție conține mai multe dispoziții, din care o semnificație aparte au art. 21,44,52,53 și 123 alin. (5). Din toate aceste dispoziții se desprinde concluzia că actuala Constituție recunoaște dreptul fundamental al cetățeanului român de a fi despăgubit pentru prejudiciile produse prin actele administrative ale autorităților publice.*

Conform art.240 alin.4 din Codul administrativ *În cazul în care printr-un act administrativ al autorităților administrației publice locale emis sau adoptat fără a fi fundamentat, contrasemnat sau avizat din punct de vedere tehnic sau al legalității s-au*

produs consecințe vătămătoare, este angajată răspunderea juridică a autorității executive sau autorității deliberative, după caz, în condițiile legii și ale prezentului cod.

Potrivit art.574 din Codul administrativ *Autoritățile și instituțiile publice răspund patrimonial exclusiv pentru prejudiciile de natură materială sau morală produse.*

Conform art.575 alin.1 din Codul administrativ *Autoritățile și instituțiile publice răspund patrimonial, din bugetul propriu, pentru pagubele materiale sau morale cauzate prin acte administrative, prin refuzul nejustificat de a soluționa o cerere sau prin nesoluționarea în termen a acesteia.*

Potrivit art.577 din Codul administrativ *Răspunderea administrativ-patrimonială este angajată dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) actul administrativ contestat este ilegal; b) actul administrativ ilegal este cauzător de prejudicii materiale sau morale; c) existența unui raport de cauzalitate între actul ilegal și prejudiciu; d) existența culpei autorității publice și/sau a personalului acesteia.*

În raport de cadrul normativ expus, instanța nu a identificat niciun criteriu de interpretare legală sau dezvoltat în teoria generală a dreptului prin utilizarea căruia să ajungem la concluzia că mențiunile referitoare la faptul că autoritățile publice ale unității administrative teritoriale răspund potrivit legii, de fapt nu răspund pentru că nu au patrimoniu, respectiv buget propriu, mai ales că existența unui patrimoniu propriu nici nu este o condiție de angajare a răspunderii administrativ-patrimoniale astfel cum rezultă din prevederile art.577.

Am arătat deja că autoritățile publice ale unității administrative teritoriale angajează voința dar mai ales răspunderea juridică patrimonială a unității administrative teritoriale.

Observând atribuțiile Consiliului local și ale Primarului prevăzute de art.129 alin.4 și 155 alin.4 Cod administrativ, instanța apreciază ca evidentă posibilitatea acestor autorități de a angaja și dispune de patrimoniul unității administrative teritoriale și nicio prevedere legală nu a fost identificată de instanță în sensul în care acest drept de dispoziție să fie exclus în ipoteza răspunderii pentru actele administrative nelegale emise tocmai în virtutea acestor competențe legale.

Mențiunea din art.575 din Codul administrativ referitoare la bugetul propriu trebuie interpretată, având în vedere că este o normă cu caracter general și poate privi autorități publice cu capacitate administrativă care nu au personalitate și patrimoniu propriu, prin evocarea prevederilor OG 22/2002.

Conform art.1 alin.1 și 4 alin.1 din OG 22/2002 *(1) Creanțele stabilite prin titluri executorii în sarcina instituțiilor și autorităților publice se achită din sumele aprobate cu această destinație prin bugetele acestora sau, după caz, de la titlurile de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă. Ordonatorii principali de credite bugetare au obligația să dispună toate măsurile ce se impun, inclusiv virări de credite bugetare, în condițiile legii, pentru asigurarea în bugetele proprii și ale instituțiilor din subordine a creditelor bugetare necesare pentru efectuarea plății sumelor stabilite prin titluri executorii.*

Aceste dispoziții care privesc noțiunea de buget propriu identifică în mod efectiv cine va pune în executare obligația din titlul executoriu și nicidecum dacă ar fi condiționată în vreun fel răspunderea administrativ patrimonială a respectivei autorități publice.

Pentru aceste considerente instanța va admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Municipiului București și va respinge cererea în contradictoriu cu această pârâtă ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

Cu privire la fondul cauzei instanța reține următoarele:

Conform art.32 alin.1 din Legea 350/2001 *(1) În cazul în care prin cererea pentru emiterea certificatului de urbanism se solicită o modificare de la prevederile documentațiilor de urbanism aprobate pentru zona respectivă sau dacă condițiile specifice ale amplasamentului ori natura obiectivelor de investiții o impun, autoritatea publică locală are dreptul ca, după caz, prin certificatul de urbanism: să condiționeze autorizarea investiției de aprobarea de către autoritatea publică competentă a unui plan urbanistic zonal, elaborat și finanțat prin grija persoanelor fizice și/sau juridice interesate, numai în baza unui aviz prealabil de oportunitate întocmit de structura specializată condusă de arhitectul-șef și aprobat, după caz, conform competenței: de primarul general al municipiului București.*

Potrivit art.56 alin.6 și 7 din Legea 350/2001 (6) Documentațiile de amenajare a teritoriului sau de urbanism, elaborate conform legislației în vigoare, care au avizele și acordurile prevăzute de lege și solicitate prin certificatul de urbanism, precum și tarifele de exercitare a dreptului de semnătură achitate pentru specialiștii care au elaborat documentațiile, se promovează de către primar, în vederea aprobării prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, pe baza referatului de specialitate al arhitectului-șef, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării documentației complete la registratura primăriei. În termen de maximum 45 de zile de la finalizarea dezbaterii publice și înaintarea expunerii de motive elaborate de primar/președintele consiliului județean și a raportului de specialitate elaborat de către arhitectul-șef, consiliul județean sau local are obligația să emită o hotărâre prin care aprobă sau respinge documentația de amenajare a teritoriului sau urbanism.

Aplicând prevederile legale anterior menționate situației de fapt instanța constată prin certificatele de urbanism menționate a fost solicitat obținerea unui plan urbanistic zonal.

Reclamanții au obținut toate avizele solicitate inclusiv avizul de specialitate al arhitectului-șef, respectiv avizul nr.44/22.07.2020 (filele 27-28).

Mai mult proiectul privind aprobarea PUZ-ului (filele 25-26) a fost pus în dezbateri publică, termenul expirând la data de 12.11.2020 fără ca pârâtul Primarul Municipiului București să facă dovada existenței vreunor propuneri, sugestii sau recomandări primite din partea publicului.

Din perspectiva Legii 554/2004 abstențiunea Primarului General îmbracă atât forma nesoluționării în termenul legal a unei cereri referitoare la cererea înregistrată de Primăria Municipiului General sub nr.2015/2/29.03.2021 (fila 22) dar și a excesului de putere, Primarul General refuzând în mod vădit neîntemeiat exercitarea acestei competențe, de a promova proiectul de PUZ prin punerea acestuia pe ordinea de zi a Consiliului General al Municipiului București.

Pentru considerentele anterior arătate instanța va admite cererea reclamanților și va obliga Primarul General al Municipiului București să introducă de îndată pe ordinea de zi a următoarei sedințe a Consiliului General al Municipiului București, proiectul de plan urbanistic zonal întocmit de reclamanți.

În ceea ce privește obligarea pârâtului la plata despăgubirilor morale și materiale instanța reține că sediul materiei este reglementat de prevederile art.575 din Codul administrativ potrivit căruia : Autoritățile și instituțiile publice răspund patrimonial exclusiv pentru prejudiciile de natură materială sau morală produse ca urmare a curențelor organizatorice sau funcționale ale unor servicii publice cu îndeplinirea următoarelor condiții:

- a) existența unui serviciu public care prin natura sa conține riscul producerii anumitor prejudicii pentru beneficiari;
- b) existența unui prejudiciu material sau moral, după caz, al unei persoane fizice sau juridice;
- c) existența unei legături de cauzalitate între utilizarea unui serviciu public care prin natura sa conține riscul producerii anumitor prejudicii și paguba produsă persoanei fizice sau, după caz, a persoanei juridice.

Indubitabil instanța constată îndeplinită prima condiție, respectiv serviciul public prestat de pârât este susceptibil de a produce prejudicii atât morale cât și materiale.

Prejudiciile materiale pot fi determinate de instanță doar în condițiile administrării de probe ori reclamanții nu au depus nici dovada achitării serviciilor de proiectare și nici înscrisuri referitoare la lipsa de folosință (expertiză extrajudiciară ori alte înscrisuri în acest sens).

Sub un alt aspect costul serviciilor de proiectare nu pot constitui un prejudiciu în procesul de adoptare a unui PUZ pentru următoarele considerente:

Reclamanții și-au asumat la momentul cumpărării terenurilor în cauză situația juridică a acestora, aspect care probabil a influențat și valoarea de achiziție.

Modificarea regimului juridic al terenurilor este similar conceptual cu racordarea acestora la rețelele edilitare, din nou instanța reiterează că reclamantii și-au asumat la momentul achiziției impedimentele în utilizarea terenurilor în scopul dorit de aceștia.

Mai mult acest cost al serviciilor de proiectare va suportat întotdeauna de persoana interesată a modifica indicatorii urbanistici ai zonei, după cum a arătat instanța reclamantii și-au asumat situația juridică a terenurilor achiziționate. Chiar dacă din punct de vedere strict tehnic proiectul de PUZ îndeplinește condițiile legale, reclamantii nu ar avea dreptul la obținerea contravalorii acestor cheltuieli nici măcar în ipoteza în care Primarul General al fi pus pe ordinea de zi proiectul de PUZ.

Consiliul General al Municipiului București, prin prisma competențelor conferite de lege rămâne singura autoritate care își va exercita dreptul de apreciere asupra oportunității aprobării sau nu a PUZ-ului în funcție de viziunea gestionării teritoriului și dezvoltării durabile. În concluzie îndeplinirea condițiilor strict tehnice în privința indicatorilor urbanistici nu garantează de plano și aprobarea PUZ-ului.

În ceea ce privește existența unui prejudiciu moral, instanța se va raporta la condițiile dreptului comun.

Conform art. 1349 C.civ., orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, iar în cazul în care încalcă această obligație răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.

De asemenea, potrivit art. 1357 C.civ., cel ce cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare. Prin urmare, pentru a antrena răspunderea civilă delictuală a unei persoane, trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții: să existe o faptă ilicită, să existe un prejudiciu, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, să existe vinovăția autorului faptei ilicite și prejudiciabile.

Fapta ilicită, ca element al răspunderii civile delictuale este orice faptă prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv aparținând altei persoane.

În ceea ce privește fapta ilicită aceasta a fost constatată de către instanță ca fiind abstențiunea nejustificată a Primarului General în exercitarea competenței de promovare a proiectului de PUZ.

Conform art.1381 alin.1 C.civ. *Orice prejudiciu dă dreptul la reparație.* Art.1385 alin.1 C.civ. *Prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se prevede altfel.*

Conform art.252 C.civ. *Orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică și psihică, demnitatea, intimitatea vieții private, libertatea de conștiință, creația științifică, artistică, literară sau tehnică.*

Conform art.253 alin.4 C.civ. *De asemenea, persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile. În aceste cazuri, dreptul la acțiune este supus prescripției extinctive.*

Instanța va aprecia suferința psihică cauzată de pârât reclamantilor prin ignorarea completă a acestora pornind de la procesul de elaborarea a unui plan urbanistic zonal care este unul complex și consumator de resurse materiale, psihice și de timp.

Având în vedere că de la data de 12.11.2020 când a expirat termenul pentru dezbatere publică și până în prezent a trecut mai bine de un an timp în care pârâtul nu și-a îndeplinit atribuțiile, instanța va cuantifica prejudiciul moral la suma de 5000 lei.

Pentru considerentele anterior expuse instanța va obliga pârâtul la plata către reclamantii a sumei de 5000 lei.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată având în vedere prevederile art.453 alin.2 C.proc.civ. și faptul că instanța a admis primul capăt de cerere și parțial capătul 2 de cerere, va obliga pârâtul la plata către reclamantii a sumei de 200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând parte din taxa judiciară de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite excepția lipsei capacității procesuale de folosință.

Respinge cererea formulată în contradictoriu cu **Primăria Municipiului București**, cu sediul în sector 5, București, Bld. Regina Elisabeta, nr. 47, ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de capacitate procesuală de folosință.

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului **Municipiul București**, cu sediul în București, sector 5, Bld. Regina Elisabeta, nr. 47.

Respinge cererea reclamantilor în contradictoriu cu acest pârât ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

Admite în parte cererea **reclamanților TACLIT SABIN-ALEXANDRU și NICU GEORGE EMANUEL**, ambii cu domiciliul procesual ales în

, formulată în contradictoriu cu **pârâtul Primarul Municipiului București**, cu sediul în București, sector 5, Bld. Regina Elisabeta, nr. 47.

Obligă Primarul General al Municipiului București să introducă de îndată pe ordinea de zi a următoarei ședințe a Consiliului General al Municipiului București, proiectul de plan urbanistic zonal întocmit de reclamanți.

Obligă Primarul General al Municipiului București la plata către reclamanți a sumei de 5000 lei cu titlu de despăgubiri morale.

Obligă pârâtul la plata către reclamanți a sumei de 200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se va depune la Tribunalul București - Secția a II-a de contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată, azi, 23.11.2021, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte
Robert Cristian Dima

Grefier,
Nicoleta Jipa

Red. Jud. RCD/7ex./.....

Com. 5ex.....